

III,

Първи военни дѣла.

Приказъ на главнокомандующия. — Завземанieto на Барбошкия мостъ. — Събиранieto на руската войска по длъжъ на Дунавъ. — Турскитѣ броненосци. — Казашкитѣ посѣщения. — Главнокомандующия въ Браила. — Разбиванъето на Лютфи-Джелилъ. — Дубасовъ и Шестаковъ.

Въ деня на 12 априлия, когато е билъ издаденъ царскій манифестъ за обявяванъето на войната, изъ главната квартира на главнокомандующия на Дунавската армия, царскій братъ, е билъ раздаденъ между войницитѣ слѣдующия приказъ:

«Отъ стотина години насамъ тежи турското иго надъ нашитѣ братя, християни.

«Горчива е тѣхната неволя; всичко което е скъпо човѣку: света вѣра Христова, честно име, имотъ, добитъ съ потъ и кръвъ — всичко е подигравано, осквернявано отъ невѣрнитѣ.

«Не можали вече да търпѣжтъ злочеститѣ, възстанъжли противъ своитѣ угнетатели и ето вече двѣ години какъ се пролива християнска кръвъ; градища и села имъ сж изгорени, имотъ разграбенъ, жени и дъщери обезчестени: населението на нѣкои мѣста е всичко исклано. Всичкитѣ прѣдлагания на нашия Монархъ и на иностранныитѣ правителства за подобръванъето живота на християнитѣ останъхъж безусиѣшни.

«Мѣрката на дълготърпѣнието на нашия Царь-Освободителъ се свърши; послѣдната царска дума е казана: война на Турция е обявена.

«Войници отъ повѣренната мене армия! Намъ се е паднъгла честъта да изпълнимъ Царската воля, светия завѣтъ на нашитѣ дѣди. Не за завоевания отивами ний, а за защита на обижданитѣ, угнетяванитѣ наши братя, за защита на Христовата вѣра.